

**Hvad er et
overgreb?**

Specialpædagogikken i etisk perspektiv

Hvad er et overgreb?

12-06-2015

Ulla Thorup Nielsen

DE MÅSKE EGNEDE - ORGANISATION, STYRING OG METODER I ET ETISK LIGESTILLINGSPERSPEKTIV

Forfatter: Ulla Thorup Nielsen
 Kontakt / Hjemmeside: <http://fagogsamfund.utni.dk>
 KOMPETENCE CV: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/prof/CV-ullatn.pdf>

Specialpædagogikken i etisk perspektiv Hvad er menneskelig realisme?

Denne rapport er et supplement til rapporten: Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007 (<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/projekt/specialpaedagogik-og-arbejdsmiljoe-paa-bostederne-2002-2007-ullatn.pdf>), og indeholder nogle andre konkrete eksempler med særligt fokus på det generelle etiske ligestillingsaspekt.

Den kompleksitet af problemstillinger, der er beskrevet i denne og ovenstående rapport om vilkårene indenfor det specialpædagogiske område, giver et godt billede af nogle generelle problematikker omkring: Organisationsudvikling og arbejdsmiljø; Organisationsformernes indflydelse på mulighedsrummet for faglig praksis; Tabuer og fordømmes blokeringer for konstruktiv problemløsning; Gruppedynamik, gruppepres og samarbejdsformer; Vold og mobning i belastede miljøer; Minoriteters ligestillingsproblematikker; Faglig professionalisme og praksisetik i arbejde med mennesker.

Indholdet er en blanding af illustrative konkrete hændelser fra hverdagspraksis, overordnet opfølgning af hverdagspraksis i strukturel og teoretisk perspektiv, samt egne bud på definitioner af de mere abstrakte etiske problemstillinger.

Jeg forlod det specialpædagogiske arbejdsområde i slutningen af 2007. De, der er interesseret i at få information om, hvad den aktuelle status er omkring de problemstillinger, der er beskrevet i nærværende rapport, må rette henvendelse til de instanser og sammenhænge, der har ansvaret for vilkårene indenfor det specialpædagogiske arbejdsområde.

Venlig hilsen

Ulla Thorup Nielsen

Januar 2015

NB: Rapporten er tilgængelig i en online version. Gengivelse af rapportens indhold er kun tilladt med tydelig kildehenvisning:

<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/projekt/specialpaedagogikken-i-etisk-perspektiv-ullatn.pdf>

([Spor...](#))

INDHOLD

SPECIALPÆDAGOGIKKEN I ETISK PERSPEKTIV

Indledning: Rammer og perspektiv

- Intro
- Lovgivningen indenfor det specialpædagogiske område
- Fagligt perspektiv
- Et fagligt professionelt løft?

Kap. 1: Specialpædagogikken i etisk perspektiv

1.1: Hvad er et overgreb?

- Hvad er et overgreb?
- Hvad er menneskelig realisme?
- "Vinkler" på ligestilling – i etisk perspektiv
- Sundhedsprofiler & Videnskabsetik

1.2: Diagnoser, følgediagnoser og individuelle udredninger

- Rette hjælp, rette tid og sted
- Eksempler fra det specialpædagogiske område

1.3: Organisation, styring og metoder

- Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007
- Social- og sundhedsområderne under indflydelse af moderne management

BILAG

B.1: Konkrete eksempler fra praksis

B.1.a: Psykiatrisk forstyrrede personligt udlevende processer

- Er sprog og tanker medfødt?
- Sidder arbejdsopgaverne i navlerne på de ansatte?
- Social etik eller grænseløs behovsudlevelse?
- Offentlig intimvoldtægt

B.1.b: Hvem generer den grænseoverskridende og voldsomme adfærd?

- Voldshåndtering
- Beboernes hverdagsetik
- Autoriteten og majoriteten sætter dagsordenen

B.1.c: Social etik og grænser i hverdagen

- Situationsbetingede og individuelle etiske grænser
- Afgrensning af ydre påvirkninger og stabilisering af genkendelige "verdensordner"
- "Civilisering" af den medmenneskelige kontakt
- Socialt fællesskab baseret på medarbejdernes egne personlige grænser

B.1.d: Fiktivt konstruerede parallelverdner

APPENDIKS

A.1: Om mig

- [Et resumé](#): Kulturel ligestilling, Ledelse & Tværfaglig praksisetik – Projektledelse, Logistik, Komplekse udredninger, kommunikation og undervisning / oplæring
- Undervisningsforløb
- Komplekse udredninger
- [Spor...](#)

INDLEDNING

Tilbage til hovedmenu

RAMMER OG PERSPEKTIV

Indhold

- Intro
- Lovgivningen indenfor det specialpædagogiske område
- Fagligt perspektiv
- Et fagligt professionelt løft?

Intro

Som udgangspunkt var bostedernes hverdage præget af stopursrutiner, der repræsenterede en anden styringstilgang end den opgaveorienterede tilgang, som jeg selv repræsenterede.

I 2008 satte jeg mig på skolebænken igen, og brugte det praktiske kendskab jeg havde fået til sammenhængen mellem organisationsform og mulighedsrummet i praksis, som case i min eksamensopgave til evaluering af de nye organisationsformer, der blev implementeret indenfor den offentlige sektor i forbindelse med strukturreformen: Social og sundhedsområderne under indflydelse af moderne management: <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2010/04/social-og-sundhedsomraderne-under-indflydelse-af-moderne-management/>

Jeg har en høj IQ / bevidsthedsniveau, så min oplevelsesverden er ikke helt gennemsnitlig. I praksis betyder det, at jeg har let ved at sætte mig ind i ny viden og danne overblik over opgavefeltet i en sammenhæng. Det betyder også, at min oplevelse af de ting, der sker, ret tit og ofte er langt mere komplekse og nuancerede, end menneskers er flest.

Min evne til at danne overblik og forholde mig opgaveorienteret til de ting, der foregik, var usædvanligt indenfor de arbejdssammenhænge. Jeg var en meget utraditionel medarbejder, med en for disse sammenhænge utraditionel baggrund. Så min oplevelse af det, der skete på bostederne er ikke repræsentativ for andre end mig selv. Ligesom andres oplevelser af det, der skete, må stå for andres egne "regninger".

Det, der for mig var specielt ved perioden på bostederne, var den sproglige udfordring i at få hverdagens opgavefelt beskrevet og formuleret, så de mennesker, der boede der – også kunne forstå det, og fik det overblik over deres egen hverdag, der gjorde dem trygge.

Jeg var meget personlig afholdt, i de år jeg arbejdede indenfor det specialpædagogiske område. Af de mennesker, der boede der. Men jeg havde det svært i de kollektivt personligt udlevende kulturer og miljøer. Dem passede jeg ikke særlig godt ind i.

Kognitiv læring, Individuel integritet & Fremtidens psykiatri?:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/06/kognitiv-laering-individuel-integritet-fremtidens-psykiatri/>; Universel spiritualitet, global socialisering – og individuel integritet (1991 – 2015): <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/prof/universel-spiritualitet-global-socialisering-og-individuel-integritet-1991-2015-ullatn.pdf>

LOVGIVNINGEN INDENFOR DET SPECIALPÆDAGOGISKE ARBEJDSOMRÅDE

Lovgivningen på området er ret enkel og letforståelig.

Dels er der servicelovens bestemmelser om magtanvendelse. Den kan dels op i to dele. Dels er der unødvendig magtanvendelse, der er baseret på personlig smagsdommeri fra personale side. Og så er der påkrævet magtanvendelse i nødværge situationer, der ellers vil resultere i omsorgssvigt. Det, der giver problemer i forbindelse med implementeringen af serviceloven, er, at der er mange fortolkede udlægninger af, hvad der kaldes nødværge og omsorgssvigt.

Men lovgivningen er faktisk meget klar.

Når det gælder kost, diæt og medicin, så skal alt ordineres af en læge. Og med alt, menes det alt. Håndkøbsmedicin i form af vitaminpiller, kosttilskud og hovedpinepiller skal også ordineres af en læge. Det samme gælder diæter. Hvis der er en beboer, der trænger til at tabe nogle kilo. Så må personalet ikke begynde at pådutte beboerne nogle bestemte kostvaner, for at komme på diæt. Det skal ordineres af en læge. Så der eksisterer også en lægefaglig lovgivning på området.

Når det gælder personlig smag i påklædning og indretning af lejligheder på bostederne, så gælder de samme retningslinier. Det er ikke personalets smag, der tæller. Men beboerens egne. Der hvor man kan gå ind og blande sig fra personaleside, under begrebet omsorgssvigt, er, at beboerne skal have hjælp til at vaske tøj, så deres tøj er rent – og de skal også have hjælp til at købe noget tøj, der er passende til årstiden, så de ikke render rundt i sommertøj om vinteren og hiver sig nogle alvorlige forkølelser og lungebetændelser. Ved indretning af deres individuelle værelser og lejligheder, så må beboerne også helt selv om, hvordan de vil indrette sig. Farver på væggene, nips og hobbyting på reolerne osv. Det eneste, personalet må blande sig i, er, at der i tilknytning til værelserne og lejlighederne, kan være brug for plads til hjælpemidler, rengøringsmidler og andet, som personalet skal bruge, i deres arbejde.

De pædagogiske handleplaner blev i sin tid indført for at beskytte beboerne mod alt for mange impulsive ideer fra skiftende medarbejdere. Handleplanerne bliver lavet for et år ad gangen. Når der er lavet en handleplan, så er beboeren fredet for flere ideer fra personaleside, indtil der skal laves en ny handleplan. Men det, der kan blive problemet med handleplanerne, er, at samtidig med at det beskytter beboerne mod impulsive indfald fra personaleside, så låser og begrænser det også selvstændige initiativer hos beboerne, der er afhængige af, at den hjælp, de skal have til aktiviteter, skal godkendes i deres handleplaner. Den problemstilling er et indbygget dilemma i institutionsverden, som der indtil videre ikke er fundet nogen endegyldig løsning på. Det er i øvrigt parallelt den samme problematik, der gør sig gældende indenfor alle de offentlige områder, der gør brug af det, der kaldes kontraktstyringsprincippet. Så den samme problematik kan opleves indenfor ældreområdet og ledighedsområdet.

FAGLIGT PERSPEKTIV

En af dem, der har gjort meget for at bryde med de stereotype billeder af mennesker med diagnoser og handicap, er den norske psykolog Per Lorentzen. Han har blandet andet skrevet bøgerne: "Fra tilskuer til deltager – Om kommunikation og samhandling med udviklingshæmmede" og "Ansvar og etik i socialpædagogikens arbejde".

Per Lorentzen er i øvrigt selv far til en multihandicappet datter.

Per Lorentzen: <http://www.livsverden.dk/eksponenter/lorentzen>

Noter fra temadage med Per Lorentzen: Fra tilskuer til deltager: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/Fra%20tilskuer.pdf>

Stereotype identiteter og mangesidede personligheder:

<http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2014/03/stereotype-identiteter-og-mangesidede-personligheder/>

Den "slags" mennesker – i "skæve" miljøer:

<http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2011/08/den-slags-mennesker-i-skaeve-milj%C3%B8er/>

Specialpædagogik og relationer:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/03/specialpaedagogik-og-relationer/>

SELVETS realisering, ARBEJDSMILJØ – og psykisk KOLLAPS:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2012/06/selvets-realisering-arbejds miljo-og-psykisk-kollaps/>

Selvets disciplinering – en ny pagt i arbejdslivet, af Kirsten Marie Bovbjerg:

<http://nyt-om-arbejdsliv.dk/images/pdf/2003/nr3/ta03-3-41.pdf>

De "gales" samfund?:

<http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2012/03/de-gales-samfund/>

Diagnoser og tanke systemer:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/03/diagnoser-og-tanke systemer/>

ET FAGLIGT PROFESSIONELT LØFT?

I hvilken udstrækning disse hårdt belastede områder på sigte får et hårdt tiltrængt fagligt professionelt løft? Måske? Det vil tiden jo vise.

Det vil kræve en ændring på to fronter. Den ene er, at man får defineret en specialpædagogisk grundfaglighed, der kan ligge til grund for en mere individuel opgaveorienteret styring af den enkelte beboers hverdag. Og den anden ændring, der skal ske, er, at man går fra stopursprægede rutiner, som den måde man styrer arbejdsopgaver på – til i stedet at praktisere flydende opgaveskift, hvor der er plads til fleksibilitet i forhold til den enkelte beboer i hverdagen. Så man får brudt med en stram tids- og opgavestyring, der stresser og presser beboerne unødvendigt.

KAPITEL

1

[Tilbage til hovedmenu](#)

SPECIALPÆDAGOGIKKEN I ETISK PERSPEKTIV

Indhold

1.1: [Hvad er et overgreb?](#)

- Hvad er et overgreb?
- Hvad er menneskelig realisme?
- "Vinkler" på ligestilling – i etisk perspektiv
- Sundhedsprofiler & Videnskabsetik

1.2: [Diagnoser, følgediagnoser og individuelle udredninger](#)

- Rette hjælp, rette tid og sted
- Eksempler fra det specialpædagogiske område

1.3: [Organisation, styring og metoder](#)

- Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007
- Social- og sundhedsområderne under indflydelse af moderne management

1.1

Tilbage til kapitlets indholdsoversigt

SPECIALPÆDAGOGIKKEN I ETISK PERSPEKTIV

HVAD ER ET OVERGREB?

Indhold

- Hvad er et overgreb?
- Hvad er menneskelig realisme?
- "Vinkler" på ligestilling – i etisk perspektiv
- Sundhedsprofiler & Videnskabsetik

HVAD ER ET OVERGREB?

Der bliver begået overgreb, når en autoritet eller majoritet, misbruger sin autoritet eller majoritet til at overskride de basale menneskelige etiske grænser hos klienter, socialt marginaliserede og minoriteter, og bruger menneskelig forskellighed som argument til at legitimere berettigelsen af at forskelsdefinere de etiske grænser på det basale menneskelige og personlige plan.

Uanset hvor forskellige mennesker er, så gælder der den samme basale menneskelige etik for personlig integritet. Og det er altid de fysiske og følelsesmæssige grænser, der bliver overskredet i overgrebssituationer – uanset om metoden er direkte fysisk, psykisk eller social.

Mennesket er et fysisk væsen, og overgrebssituationer begrænser, amputerer og invaliderer menneskets fysiske udfoldelsesmuligheder på det individuelle personlige plan. Hvilket også medfører en direkte påvirkning af det private intime følelsesregister, der er tæt integreret med menneskets fysiske grænseflader i relation til omgivelserne.

Reaktionerne på overgreb kan være meget forskellige fra individ til individ, alt efter hvilke personlige ressourcer mennesker har at stå imod med, når de skal forsøge at beskytte dem selv i overgrebssituationer.

Hos det, jeg kalder normalt udviklede voksne mennesker, bør der ikke være tvivl om, hvor grænserne for basal menneskelig etik for personlige integritet går?

HVAD ER MENNESKELIG REALISME?

I hæftet: Hvad er menneskelig realisme? (<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/laering/hvad-er-menneskelig-realisme-ullatn.pdf>), kan du se en erfaringsbaseret beskrivelse af den kompleksitet af faktor, der influerer på den individuelle personlige integritet og stabilitet i relation til omgivelserne.

Indhold

- Støvbald...
- Hvad er menneskelig realisme
- Det universelle "verdensbillede"
 - Konkret eksempel: Den tværreligiøse "formel"
- Indgroet...
- Fodfæste, integritet og gensidig realistisk erkendelse af de individuelle ståsteder
 - Historikken beskytter integriteten
 - Evnen til overblik handler om viden og indsigt
 - Din virkelighed er det, du oplever, der sker for dig
- Relationskunst på "formel"
- CoffeeCup...
- Kaospilotens ABC
- Tidslommer...

"VINKLER" PÅ LIGESTILLING – I ETISK PERSPEKTIV

Ligestilling handler ikke kun om retfærdighed i fysisk, materiel og moralsk forstand. Ikke kun. Kun blandt andet.

Det handler også om etiske retningslinier for, at mennesker på tværs af forskelligheder får lige muligheder for at leve et godt liv – ud fra egne forudsætninger og præmisser. Så tilpasningskravet til periodiske mainstreamdefinitioner af normalitet ikke bliver styrende for det enkelte menneskes basale livsvilkår..

I hæftet: "Vinkler" på ligestilling – i etisk perspektiv (Se hæftet: HER: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/laering/vinkler-paa-ligestilling-i-etisk-perspektiv-ullatn.pdf>), kan du finde en række forskellige synsvinkler, der beskriver nogle af de etiske dilemmaer, der er forbundet med ligestilling på tværs af kultur og menneskelig forskellighed.

Indholdet er under løbende redaktion og omfatter blandt andet oversigter over hvilke projekter og problemstillinger, jeg har beskæftiget mig med, samt hvilken litteratur – såvel faglig, metodisk som skønlitterær, jeg har hentet min baggrundsviden og inspiration fra.

SUNDHEDSPROFILER & VIDENSKABSETIK

Den måde man regulerer og styrer den faglige seriøsitet i behandlingstilbuddene på det praktiske og konkrete plan, sker blandt andet gennem videnskabsetiske retningslinier.

Sundhedsprofiler – Videnskabsetik og behandlingstilbud	
Videnskabsetik	
<p>Det videnskabelige kan godt være lidt af en kompleks verden – hvor både de eksakte videnskaber (de naturvidenskabelige), de erfaringsbaserede videnskaber (pseudovidenskaberne: Pædagogik, psykologi, sociologi, samfundsfag mm) – og den pseudovidenskabelige håndtering / anvendelse af både de eksakte og de erfaringsbaserede videnskaber.</p> <p>Videnskab, pseudovidenskab – og pseudovidenskabelig anvendelse af det videnskabelige: http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2012/04/videnskab-pseudovidenskab-og-pseudovidenskabelig-anvendelse-af-det-videnskabelige/</p> <p>Sundhedsprofiler (1989 – 201*): Om sundhedssyn, menneskesyn og behandlingsmuligheder: http://vinkel-sundhed.utni.dk/</p>	
Naturvidenskabelig felt	Pseudovidenskabelig felt og adfærdspsykologi
<p>Det naturvidenskabelige felt er karakteriseret ved, at det kan eftervises eksakt – så det uanset tid og sted – altid vil give det samme resultat.</p> <p>Naturvidenskaberne er globale. Der eksisterer kun en naturvidenskabelig sandhed i verden.</p> <p>Så der eksisterer kun en naturvidenskabelig biologisk, fysiologisk, anatomisk, astronomisk mm forklaring på de ting, der sker i verden.</p>	<p>Hele det pseudovidenskabelige område (det humanistiske og samfundsfaglige) – bygger på mange antagelser – der ikke er videnskabelig eksakte. Her er der tale om teoretiske perspektiver / synsvinkler – der kan sige noget om noget indenfor en given social kontekst i en afgrænset tidsperiode – på baggrund af de forudsætninger, der er opstillet for perspektivet / den teoretiske synsvinkel.</p> <p>”Løsrevne” sandheder indenfor de pseudovidenskabelige områder, kan godt blive noget diffuse og intetsigende. Her er det som ofte mere interessant og relevant at diskutere antagelserne / forudsætningerne for perspektiverne / synsvinklerne – end konklusionerne /resultaterne.</p> <p>Diagnoser og tanke-systemer: http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/03/diagnoser-og-tanke-systemer/</p> <p>Stereotype identiteter og mangesidede personligheder: http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2014/03/stereotype-identiteter-og-mangesidede-personligheder/</p> <p>Sindssygdom og psykologi, af Michel Foucault: http://www.saxo.com/dk/sindssygdom-og-psykologi_michel-</p>

		foucault haefet 9788741223742 I bogen beskriver Foucault, hvordan man ved at isolere dem, der afviger fra samfundets sociale normer og orden, kan gøre dem til objekter for en psykologi, der hævder at kurere dem fra en "galskab", der er defineret af fastlåste kulturelle forestillinger om menneskelig normalitet.
	Videnskabsetik og praksis indenfor det naturvidenskabelige felt	Videnskabsetik og praksis indenfor det pseudovidenskabelige felt
	Indenfor det naturvidenskabelige felt, eksisterer der kun to muligheder: Enten ved man – eller også ved man ikke.	Man bør altid være meget, meget kritisk overfor alt det, der sker i det pseudovidenskabelige felt: Pædagogik, psykologi og psykiatri mm, da det er erfaringsbaserede videnskaber, der er baseret på adfærdstudier, indenfor en given social kontekst i en afgrænset tidsperiode. Hvad er årsag? Og hvad er virkning? Humanistisk psykologi: http://da.wikipedia.org/wiki/Humanistisk_psykologi Adfærdspsykologi / Behaviorisme: http://da.wikipedia.org/wiki/Behaviorisme Socialpsykologi: http://da.wikipedia.org/wiki/Socialpsykologi
VED	VED IKKE	LOVGIVNING
Det er den eksisterende naturvidenskabelige viden, der bliver brugt indenfor naturvidenskabelig praksis. Så den naturvidenskabelig praksis er begrænset af den eksisterende naturvidenskabelige viden – blandt andet når det gælder diagnosticering og behandling af sygdomme.	Der er stadig mange ting man ikke ved noget om, indenfor de naturvidenskabelige områder. Så der er også til stadig brug for at forske, for at finde ud af noget mere. Indenfor det naturvidenskabelige felt, er det lovligt at lave sundhedsfaglige forsøg og forskning, under forudsætning af at det sker med patientens / klientens informerede samtykke. De ting, man ikke ved, og som der laves forsøg og forskning med, kaldes	Det er ulovligt, kriminelt og strafbart at praktisere adfærdspsykologiske forsøg og seksuelle overgreb som behandlingsmetode i det danske sundhedsvæsen. Det samme gør sig gældende indenfor de sociale områder. Kultursociologi & Etisk Ligestilling (1991 – 2015): http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/fag/kultursociologi-og-etisk-ligestilling-1991-2015-ullatn.pdf

	hypoteser.	
Diagnoser og helbredsundersøgelser	Forsøg	Professionel anvendelse af pseudovidenskaberne
<p>Det er den eksisterende naturvidenskabelige viden, der bliver brugt til at diagnosticere sygdomme, og foretage undersøgelser til generelle vurderinger af menneskers helbredstilstand.</p> <p>Så evnen til at diagnosticere er begrænset af den nuværende viden.</p> <p>Man bliver hele tiden klogere og klogere, og dermed også bedre og bedre til at diagnosticere og helbrede sygdomme.</p>	<p>Med jævne mellemrum udvikles der nye behandlingsformer i form af medicin og udstyr, som der kan være behov for at afprøve på x antal mennesker, før det bliver godkendt til generel anvendelse.</p> <p>Det er lovligt at praktisere denne form for forsøg under forudsætning af at det sker med patientens / klientens informerede samtykke.</p> <p>Eksempel: Forhøjet stofskifte. Den medicin, der bruges til at stabilisere forhøjet stofskifte, kan i nogle tilfælde slå forekomsten af de antistoffer, der generer det forhøjede stofskifte, helt ned. Så mennesker kan blive helt helbredt for sygdommen.</p> <p>Den viden kunne eventuelt bruges til at lave forsøg med, i hvilken udstrækning en bedre anvendelse af medicinen (dosering) kan helbrede nogle flere?</p> <p>Sundhedsprofil: Forhøjet stofskifte er ikke kronisk: http://utni.dk/dialogopgave/pdf/Sundhedsprofil-Forhoejet-stofskifte-er-ikke-kronisk.pdf</p>	<p>Pseudovidenskaberne er teoretiske "filtre", som man kan analysere og se en problemstilling gennem.</p> <p>Videnskaberne kan bruges til at se nogle generelle mønstre i hvordan ydre vilkår og sociale miljøer påvirker menneskers adfærd og personlige trivsel.</p> <p>Som terapeutiske og pædagogiske redskaber kan de pseudovidenskabelige metoder bruges til at fastholde objektiviteten overfor patienten / klienten – så man fra professionel side sorterer egen personlige subjektivitet fra i vurderingen af patientens / klientens adfærd og reaktioner på givne oplevelser.</p> <p>Hvad er et teoretisk perspektiv?: http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2011/06/hvad-er-et-teoretisk-perspektiv/</p>

Behandling	Forskning	Uprofessionel, uetisk ulovlig anvendelse af pseudovidenskaberne
<p>Naturvidenskabelig behandling er den behandling, der tager udgangspunkt i den eksisterende naturvidenskabelige viden.</p> <p>Eksempel: Diabetes 1. Man har i mange år vidst (mindst 1989), at mennesker får diabetes 1, fordi immunsystemet har nedbrudt de insulinproducerende celler. Man har også i mange år vidst (mindst 1989), at det er den kulhydratholdige del af kosten, der påvirker kroppens blodsukkerniveau.</p> <p>Så man har i mange år vidst (mindst 1989), at den behandling, der passer til den naturvidenskabelig viden om diabetes 1, er, at den tilførte insulinmængde i form af injektioner skal doseres, så den passer sammen med kulhydratindholdet i kosten.</p> <p>Folder: Diabetes 1 – Enkel beskrivelse: http://utni.dk/diabetes-1/pdf/diabetes-1-folder.pdf</p>	<p>Der er stadig mange ting man ikke ved noget om, indenfor de naturvidenskabelige områder. Så der er også til stadig brug for at forske, for at finde ud af noget mere.</p> <p>Indenfor det naturvidenskabelige felt, er det lovligt at tage prøver og indhente informationer til forskning, under forudsætning af at det sker med patientens / klientens informerede samtykke.</p> <p>Eksempel: Diabetes 1. Man ved stadig ikke hvorfor kroppens immunsystem begynder at danne antistoffer mod de insulinproducerende celler, så mennesker får diabetes 1. Så det er et område, hvor der er brug for forskning, hvis sygdommen skal kunne forebygges og / eller helbredes.</p> <p>En anden mulighed er målrettet forskning, til udvikling af en vaccine eller medicin, der kan blokere de antistoffer, der nedbryder de insulinproducerende celler i kroppen.</p> <p>Eksempel: Forhøjet stofskifte. Den medicin, der bruges til at stabilisere forhøjet stofskifte, kan i nogle tilfælde slå forekomsten af de antistoffer, der generer det forhøjede</p>	<p>Hvis pseudovidenskaberne bliver brugt til at definere kollektive sandheder omkring forskellige befolkningsgruppers personligheder (Følelser, tanker og medfødte evner), er der tale om en uprofessionel, uetisk og ulovlig anvendelse af videnskaberne, der er med til at skabe kollektive stigmatiseringer af forskellige gruppers adfærdsmønstre og følelsesregister – herunder seksualitet.</p> <p>Mennesker der misbruger deres job indenfor de sociale og sundhedsfaglige områder til at praktisere adfærdspsykologiske forsøg og seksuelle overgreb på deres patienter / klienter, har det, der kaldes et dysfunktionelt adfærdsmønster overfor deres patienter / klienter.</p> <p>Mennesker, der bliver udsat for adfærdspsykologiske forsøg og seksuelle overgreb i klientgjorte ståsteder, kan tage menneskelig skade af overgrebene, og udvikle et modsvarende selvbeskyttende dysfunktionelt adfærdsmønster, der har minder om det, der kaldes Stockholm-syndromet. Et adfærdsmønster de kan have svært ved at komme fri af igen, da de mennesker, der begår overgrebene, har officiel status af "hvide engle", som gør det, de gør, for at hjælpe og redde andres liv.</p> <p>Dysfunktionel: http://www.tabuet.dk/fakta_dysfunktionelle_moenstre_2.html</p> <p>Stockholm-syndromet: http://da.wikipedia.org/wiki/Stockholmsyndrom</p> <p>Specialpædagogikken i et etisk perspektiv: http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/projekt/specialpaedagogikken-i-etisk-perspektiv-ullatn.pdf</p> <p>Sundhedsprofil: God regulering af diabetes 2 uden væggtab: http://utni.dk/dialogogopgave/pdf/Sundhedsprofil-God-regulering-af-diabetes-2-uden-vaeggtab.pdf</p> <p>Sundhedsprofil: Principiel aflivning af mennesker med diabetes 1:</p>

	<p>stofskifte, helt ned. Så mennesker kan blive helt helbredt for sygdommen.</p> <p>Den viden kunne eventuelt bruges til at få en bedre naturvidenskabelig forståelse for, hvilken biologisk mekanisme, der generer sygdommen?</p> <p>Sundhedsprofil: Forhøjet stofskifte er ikke kronisk: http://utni.dk/dialogopgave/pdf/Sundhedsprofil-Forhoejet-stofskifte-er-ikke-kronisk.pdf</p>	<p>http://utni.dk/dialogopgave/pdf/Sundhedsprofil-Principiel-aflivning-af-mennesker-med-diabetes-1.pdf</p>
--	--	--

1.2

Tilbage til kapitlets indholdsoversigt

SPECIALPÆDAGOGIKKEN I ETISK PERSPEKTIV

DIAGNOSER, FØLGEDIAGNOSER OG INDIVIDUELLE UDREDNINGER

Indhold

- Rette hjælp, rette tid og sted
- Eksempler fra det specialpædagogiske område

RETTE HJÆLP, RETTE TID OG STED

Den rette hjælp / opbakning / støtte på rette tid og sted kan forebygge, at der kommer en masse unødvendige ekstra problemer oveni den oprindelige problemstilling.

Nogen af dem, der blandt andet kommer ud for den problemstilling, er pårørende til børn, der har brug for ekstra hjælp / opbakning / støtte. For nogen pårørende kan det være en mangeårig kamp at få sat ord på problemstillingerne og eventuelt stillet de rigtige diagnoser, som efterfølgende kan lægge til grund for, at de kan blive "godkendt" og få bevilliget økonomisk støtte til, at de kan gøre brug af nogle af de specialiserede tilbud, som der er til rådighed for børn med specielle behov.

En anden gruppe mennesker, der også rammer ind i den problemstilling, er mennesker der kommer ud for arbejdsulykker. Også selvom det er fuldstændige tydelige fysiske skader i form af for eksempel rygskader. Så kan mennesker komme til at vente i mange år, for at få en udredning af den tabte arbejdsevne, der gør at de kan få noget afklaring på blandt andet deres økonomiske situation. For længe der ikke er lavet en afklaring i forhold til deres arbejdsevne, så kan de ikke få en krone nogen som helst steder fra, fordi der først skal findes ud af, om de er berettiget til dagpenge, invalidepension eller delvist det ene og andet. På et tidspunkt var der nogle sager oppe i medierne med eksempler på, at der var en del der havde ventet i op til 10 år og længere på at få en sådan udredning og afklaring. Og det havde også haft mange store personlige omkostninger for nogle af de mennesker. Nogle var blevet skilt fordi det havde slidt for hårdt på parforholdet. Nogle havde fået dårlige nerver, og var kommet under behandling med antidepressiv medicin. Nogle var gået personlig konkurs og havde mistet alt det de ejede og havde.

Et tredje område, hvor denne problemstilling giver en masse ekstra problemer, er stress og overbelastningsgenerede diagnoser og problemer, hvor der i de senere år har været en meget kraftig vækst i antallet af mennesker, der ikke får den nødvendige aflastning i forbindelse med stress og psykisk overbelastning, men i stedet lander i en negativ behandlingsspiral, hvor de bliver behandlet (Blandt andet medicinsk) for de følgediagnoser i form af for eksempel angst og depressioner, der følger af, at man ikke går ind med den rette hjælp / opbakning / aflastning / støtte i forbindelse med den oprindelige problemstilling.

Så den rette hjælp / opbakning / støtte på rette tid og stede, kan forebygge, at der kommer en lang række unødvendige problemer oveni den oprindelige problemstilling. Og på det punkt er man indenfor en lang række områder ikke dygtige nok, til at få noget individuel afklaring på banen på et så tidligt tidspunkt som muligt.

EKSEMPLER FRA DET SPECIALPÆDAGOGISKE OMRÅDE

Et af de første spørgsmål, jeg stillede mig selv, da jeg første gang satte mine ben indenfor det specialpædagogiske område på det daværende Sundbyvang i 2002, var: Gad vide hvor meget af det man kunne opleve af ustabil social adfærd hos de mennesker, der boede der, der skyldtes den oprindelige problemstilling / handicap – og gad vide hvor meget der skyldtes, at de havde levet under de vilkår, som de havde levet under?

Det, der karakteriserede vilkårene for mange af de mennesker, der boede på det daværende Sundbyvang, var, at det først var da i var højt oppe i alderen (I nogle tilfælde først da de havde rundet de 30, 40 og 50 år), at man fra samfundets side begyndte at sætte ind med specialiserede tilbud, der var målrettet den gruppe menneskers oprindelige problemstillinger / handicap. Men når det først sker, når mennesker er højt oppe i alderen, så har der over tid udviklet sig en hel del følgediagnoser og yderligere problemstillinger, ret tit og ofte af traumatisk art. Og det gjorde det meget vanskeligt at få etableret de specialiserede tilbud, der var målrettet deres oprindelige problemstillinger / handicap.

For de problemstillinger, som man efterfølgende var nødt til at udrede og oprette specialiserede individuelle tilbud til, kom så til at bestå af en kompleks kombination af tilbud, der både var rettet mod deres oprindelige problemstillinger / handicap, samtidig med at de tog højde for de traumatiske sociale handicap, der var generet af, at de ikke havde fået den nødvendige specialiserede hjælp / opbakning / støtte, som de havde behov for – på et langt tidligere tidspunkt.

Når man skal forholde sig til udviklingsmuligheder for mennesker, der har specialiserede behov, så er der jo også noget, der hedder tidsperspektiv. Og for en del af de mennesker, hvor den individuelt tilrettelagt hjælp / opbakning / støtte først kom på et meget sent tidspunkt i deres liv, så var det begrænset, hvor meget det kunne lade sig gøre, at indhente det forsømte. For de var jo nødt til at lære tingene i det samme menneskelige realistiske tempo som andre mennesker. Så det kunne jo ikke lade sig gøre at bygge bro over fortidens forsømmelighed, det løb var jo kørt.

Det bedste man kunne gøre, var at påbegynde de specialiserede tilbud – samtidig med, at man var nødt til at acceptere, at der var grænser for, hvor meget man var i stand til at gøre for de her mennesker, når det gjaldt om at udvikle deres menneskelige færdigheder (Både sprogligt, socialt og motorisk). Så for en del af de noget ældre beboere på det daværende Sundbyvang, så handlede det mest af alt om, at de fik det socialt og menneskeligt godt på deres ældre dage. Hvor det mere pædagogisk udviklende, når det gjaldt sproglige, sociale og motoriske færdigheder, så måtte komme i anden række.

1.3

Tilbage til kapitlets indholdsoversigt

SPECIALPÆDAGOGIKKEN I ETISK PERSPEKTIV ORGANISATION, STYRING OG METODER

Indhold

- Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007
- Social- og sundhedsområderne under indflydelse af moderne management

SPECIALPÆDAGOGIK OG ARBEJDSMILJØ PÅ BOSTEDERNE 2002 – 2007

I rapporten: Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007 (<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/projekt/specialpaedagogik-og-arbejdsmiljoe-paa-bostederne-2002-2007-ullatn.pdf>), kan de se en række konkrete eksempler på, hvordan valg af organisationsform og ledelsesmæssige styringsmetoder spiller ind på den faglige hverdagspraksis.

Indhold

Kap. 1: Perspektiv

1.1: Etisk perspektiv

- Specialpædagogikken i etisk perspektiv
- Hvad er et overgreb?
- Hvad er menneskelig realisme?
- "Vinkler" på ligestilling – i etisk perspektiv

1.2: Organisatorisk perspektiv

- Kulturelt perspektiv og teoretiske referencerammer
- Praksisfællesskaberne på bostederne
- Konkrete eksempler på videndeling og koordinering fra hverdagspraksis

1.3: Pædagogisk perspektiv

- Selvbestemmelse og handleplaner
- Hverdagsoplevelser
- Specialpædagogik, kognitiv læring og udviklingsteori
- Specialpædagogik og relationer
- Relationskunst på "formel"

1.4: Arbejdsmiljø

- Refleksioner over praksis
- Konkrete eksempler fra hverdagspraksis
- Mentale transformationskoncepter, social etik og personlige grænser
- Den offentlige sektors dumpningsstrategi som implementeringsmetode?
 - Perspektiv

- Sundbyvang 2002 – 2006
 - Flydende opgaveskift
 - Personligt ansvar og dårligt arbejdsmiljø
- Pensionat Kamager 2006 – 2007
 - Flydende opgaveskift
 - Forsømmelighed, klagesager og omsorgssvigt
 - Personligt ansvar og dårligt arbejdsmiljø
- Gruppepres og dårligt arbejdsmiljø

BILAG

B.1: Opgavefeltet i praksis

B.1.a: Bostedet Pensionat Kamager 2006 – 2007

- Arbejdsmiljø, videndeling og overblik
- Selvbestemmelse, pædagogik og arbejdsrutiner
- Planlægning, koordinering og ledelse
- Faglig viden og procedurer

B.1.b: Bostedet Solstriben 2002 – 2006

- Arbejdsmiljø, videndeling og overblik
- Selvbestemmelse, pædagogik og arbejdsrutiner
- Koordinering og ledelse
- Faglig viden og procedurer

(Koordinerende KRYKKER – i KAOS:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2012/07/koordinerende-krykker-i-kaos/>)

SOCIAL- OG SUNDHEDSOMRÅDERNE UNDER INDFLYDELSE AF MODERNE MANAGEMENT

Se også eksamensprojektet: Social- og sundhedsområderne under indflydelse af moderne management (KUA 2008): <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2010/04/social-og-sundhedsomraderne-under-indflydelse-af-moderne-management/>, hvor min praksiserfaring fra bostederne er brugt som empirisk case.

Indhold

- Social- og sundhedsområdernes praksisfællesskaber under indflydelse af moderne management (empirisk)
- Moderne management, arbejdskultur og dannelse af faglig praksis (teoretisk)
- Sammenfatning og perspektivering
- Litteratur, kilder og bilag

BILAG

1

[Tilbage til hovedmenu](#)

KONKRETE EKSEMPLER FRA PRAKSIS

Indhold

B.1.a: [Psykiatrisk forstyrrede personligt udlevende processer](#)

- Er sprog og tanker medfødt?
- Sidder arbejdsopgaverne i navlerne på de ansatte?
- Social etik eller grænseløs behovsudlevelse?
- Offentlig intimvoldtægt

B.1.b: [Hvem generer den grænseoverskridende og voldsomme adfærd?](#)

- Voldshåndtering
- Beboernes hverdagsetik
- Autoriteten og majoriteten sætter dagsordenen

B.1.c: [Social etik og grænser i hverdagen](#)

- Situationsbetingede og individuelle etiske grænser
- Afgrensning af ydre påvirkninger og stabilisering af genkendelige "verdensordner"
- "Civilisering" af den medmenneskelige kontakt
- Socialt fællesskab baseret på medarbejdernes egne personlige grænser

B.1.d: [Fiktivt konstruerede parallelverdner](#)

B.1.a

Tilbage til bilagets indholdsoversigt

KONKRETE EKSEMPLER FRA PRAKSIS

PSYKIATRISK FORSTYRREDE PERSONLIGT UDLEVENDE PROCESSER

Intro

Det specialpædagogiske område er et område, hvor der er foregået mange psykiatrisk forstyrrede og skøre ting, som man ikke kan andet end at tage sig selv til hovedet over.

Indhold

- Er sprog og tanker medfødt?
- Sidder arbejdsopgaverne i navlerne på de ansatte?
- Social etik eller grænseløs behovsudlevelse?
- Offentlig intimvoldtægt

ER SPROG OG TANKER MEDFØDT?

Noget af det, der var blevet brugt på Pensionat Kamager, før jeg blev ansat, var clairvoyante seancer med kontaktpersonen som medium, når der skulle planlægges beboerferier. Det var en ung fyr, der havde været ansat på Kamager, der fortalte historien, da han for en kortere periode var vikar på Sundbyvang. Han havde enten sagt op eller var blevet fyret, fordi han ikke kunne være med på showet og syntes, det virkede sindssygt. De clairvoyante seancer var foregået på den måde, at kontaktpersonen var blevet anbragt i midten af en halv rundkreds med ryggen til de øvrige medarbejdere. Og så skulle kontaktpersonen lukke øjnene og koncentrere sig om at få et "syn", når de andre stillede spørgsmål om, hvor beboeren havde lyst til at komme på ferie.

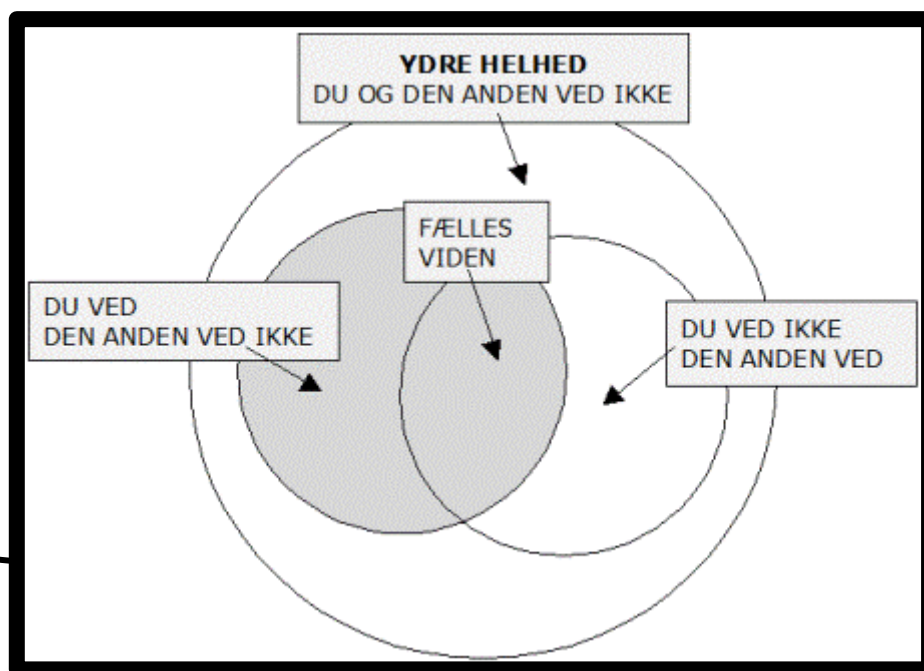
Nu er der jo kun en måde, hvorpå man kan finde ud af, hvad alvorligt handicappede mennesker, der ikke har noget sprog, synes godt om. Og det er gennem erfaringer og observationer, så man over tid får et kendskab til, hvad de har det godt og skidt med. Og de erfaringer og observationer, kan de mennesker, der kender den pågældende beboer, så sætte sig ned og tage en seriøs snak med hinanden om, i stedet for at lege psykiatrisk forstyrrede clairvoyante seancer.

De "gales" samfund?:

<http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2012/03/de-gales-samfund/>

For en del år tilbage – i 80'erne – vil jeg tro – det var, mens jeg stadig boede i Aalborg – var der nogle sager omkring stoveplader. Det var nogle sager, jeg læste om i avisen. De handlede om, at noget pædagogisk personale, havde fået nogle alvorligt handicappede mennesker, der aldrig havde lært at læse eller havde noget sprog, til at stove nogle fantastiske historier om

incest og seksuelle overgreb fra pårørende, ved at føre det pædagogiske personales hænder på en stoveplade. Stovepladehistorierne blev brugt som grundlag for at rejse sager og sigtelse mod nogle pårørende. Sagerne faldt dog alle sammen igen, da der ikke var noget realistisk hold i dem. Men man havde åbenbart så mystificeret en opfattelse af, hvad der foregik i hovedet på alvorligt handicappede mennesker, der aldrig havde lært at læse og ikke havde noget sprog, at man troede, at de havde et medført alfabet i hovedet, som de kunne bruge til at guide andre med på en stoveplade.

Og så en historie fra Sundbyvang, som vi kan kalde æggeurshistorien. Den fandt sted i den periode, hvor jeg havde faste vagter om natten. En ung nyuddannet pædagog, der var blevet ansat, havde læst et sted, at æggeure var gode til udviklingshæmmede. Det skulle så afprøves på en af beboerne.

Det var en beboer, der godt kunne finde på at blive utålmodig og råbe, hvis han blev overset eller kom til at sidde og vente alt for længe. Men problemet var ikke større, end at han jo forstod det, der blev sagt, og fint kunne forstå, at han måtte vente, hvis der var noget andet der skulle laves først.

Men den menneskelige samtale skulle så erstattes med et æggeur, så han i stedet blev dresseret til at vente på lyden af et ur der ringede. Nu var det en beboer, der var langt oppe i årene, og aldrig havde været udsat for et æggeur før.

Æggeursprojektet lykkedes ikke, og efter et stykke tid blev det droppet. Der kom dog en del kritik fra initiativtagerne, der mente at projektet mislykkedes, fordi den samlede personalegruppe ikke havde bakket op om det.

Joh? Det var der måske noget om?

Men på den anden side. Så overlevede beboeren jo æggeursangrebet. Oveni købet i fin stil – med godt humør.

Projektet med at lege ignoranter overfor en beboer, og lade som om at man ikke så ham, for at tvinge ham til at lystre en lyd – virkede helt forkert på os, der kendte ham, og var vant til at tale direkte til ham. Det kom der en del humor ud af. Når jeg gik forbi ham, og hilste på ham og spurgte om han sad godt med sit nye æggeur – så grinede han.

Noter fra temadage med Per Lorentzen: Fra tilskuer til deltager:

<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/Fra%20tilskuer.pdf>

SIDDER ARBEJDSOPGAVERNE I NAVLERNE PÅ DE ANSATTE?

På et tidspunkt kom jeg – ærligt – godt nok til at kalde dem for socialt handicappede. Altså mine kollegaer ude på Pensionat Kamager. Det var der en af dem, der blev noget mopset over, og syntes at det var lige groft nok.

Groft?

En af de ting, der blev sat i værk i det kaotiske arbejdsmiljø, var noget supervision. Det blev først præsenteret ved et langt teoretisk foredrag omkring noget personlig udvikling indenfor noget, der, så vidt jeg husker, hed systemtænkning. Derefter skulle det løbe af stablen i nogle gruppeøvelser for hvert team.

Det første show handlede om at få god energi ind i et nyt team med nogle små øvelser. En af øvelserne handlede om, at vi skulle lege en navneøvelse med en sammenrullet avis. Vi skulle sidde i en rundkreds, og så skulle vi på skift ind i rundkredsen med den sammenrullede avis i hånden, som så skulle bruges til at slå en af de andre oveni hovedet med, samtidig med at man så sagde navnet på den person, man slog oveni hovedet. Det skulle ifølge den supervisor, der var blevet hyret, give en god teamenergi. Øvelsen gik fuldstændig i vasken, da en af kollegaerne fik et flip. Anette hed hun. Hun havde det sådan, at når hun blev stresset, så blev hun praktisk klumret. Så hun havde ikke været opmærksom en dag, hvor hun var ved at sætte varer ind på bagsædet af hendes bil. Så vinden havde taget fat i bildøren, så den ramte hende i hovedet, hvilket havde resulteret i, at hun gik rundt med et blodigt sår i baghovedet og en voldsom hjernerystelse. Efter et par slag i hovedet med den sammenrullede avis fik hun nok. Der var ikke nogen, der skulle banke hende oveni hovedet med en avis, når hun gik rundt med en alvorlig hjernerystelse.

De øvrige øvelser, som jeg ikke længere kan huske, var heller ikke nogen udtalt succes, og superviseren blev fyret igen. Så blev det i stedet til nogle flere seancer med teambuilding med en person de kendte på Kamager i forvejen, så personalet kunne lære om teamarbejde ved at rende og lege en masse lege med hinanden, mens hele hytten sejlede, og det væltede ind med klager over forsømmelighed overfor beboerne.

Hvis ikke det kaldes socialt handicappet, hvad er det så? Lettere sindssyg?

Det var ikke uden grund at arbejdstilsynet kom på banen med et hold virksomhedspsykologer, for at stabilisere "hjerneaktiviteten" i hovedet – på de ansatte.

SELVETS realisering, ARBEJDSMILJØ – og psykisk KOLLAPS:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2012/06/selvets-realisering-arbejdsmiljo-og-psykisk-kollaps/>

Selvets disciplinering – en ny pagt i arbejdslivet, af Kirsten Marie Bovbjerg:

<http://nyt-om-arbejdsliv.dk/images/pdf/2003/nr3/ta03-3-41.pdf>

SOCIAL ETIK ELLER GRÆNSELØS BEHOVSUDLEVELSE?

På et tidspunkt var der en af kollegaerne (Susanne), der noget rystet kom og fortalte, at der var nogle af de andre kollegaer, der talte om at hyre en prostitueret til en af beboerne. For det ville jo være voldtægt. Og ja, det havde hun jo ret i.

Det drejede sig om en beboer, der havde lidt svært ved at styre sig over for en af de andre beboere. Men som Susanne ganske rigtigt sagde, så var det jo ikke samme, som at den pågældende beboer havde "efterlyst" en prostitueret. Der var jo forskel på at nogle af dem godt kunne blive lidt interesseret i nogle af de andre, og have svært ved at forholde sig til sociale grænser, og så ville løse problemet med at pådutte dem en prostitueret.

Det var endnu et eksempel på, hvordan psykiatrisk forstyrrede medarbejdere kan have svært ved at takle social etik og grænser i hverdagen. Hvor det at sætte grænser og tage en direkte snak med beboerne om at respektere hinandens grænser, i stedet kammer over i, at man overskrider beboernes grænser, ved at pådutte dem grænseløs behovsudlevelse.

Det blev nu aldrig til andet end snakken om at integrere prostituerede i det pædagogiske arbejde på Pensionat Kamager. Ikke i den tid jeg var der.

OFFENTLIG INTIMVOLDTÆGT

I forbindelse med prostitutionsdebatten i 2012 dukkede problemstillingen op i medierne, hvor man kunne opleve officielt set dybt intelligente mennesker bruge seksuelle fantasier om handicappedes underlivsbehov som argumenter i debatten.

Handicappede skal ikke misbruges i prostitutionsdebatten:

<http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2012/05/handicappede-skal-ikke-misbruges-i-prostitutionsdebatten/>

De fantasier døde så vidt jeg ved ud af sig selv. Der er ikke kommet en officiel standardregel, der pådutter alvorligt handicappede, at de skal have "normaliseret" deres underliv med voldtægt af en prostitueret.

Ikke endnu da. I et psykiatrisk forstyrret samfund som det danske kan man aldrig vide sig sikker på ret meget. Og handicappede er ikke den eneste befolkningsgruppe der med jævne mellemrum bliver udsat for offentlig intimvoldtægt.

Ældregruppen får med jævne mellemrum en tur i "kødhakkeren", når deres behov for personlig hygiejne og antal bad om ugen er til offentlig debat i befolkningen.

Nu har man indenfor ældreområdet den mulighed, at de ældre kan få deres bevilling til hjælp udbetalt som et økonomisk tilskud, hvis de flytter over til et privat hjemmeservicefirma. Hvad mange også benytter sig af. For der kan de hver især aftale, hvad de gerne vil have hjælp til, uden at være forpligtiget til at lægge det ud som et forslag til offentlig høring og folkeafstemning. Hvad man jo ikke kan fortænke dem i. At de gerne vil have deres private og personlige liv – for dem selv, under nogle lidt mere personlige og private vilkår.

Planlægning af ældres boforhold til Aalborg kommune – Om menneskesyn og boligpolitik:

<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/aeldreplanlaegning.pdf>

B.1.b

Tilbage til bilagets indholdsoversigt

KONKRETE EKSEMPLER FRA PRAKSIS

HVEM GENERERER DEN GRÆNSEOVERSKRIDENDE OG VOLDSOMME ADFÆRD?

Indhold

- Voldshåndtering
- Beboernes hverdagsetik
- Autoriteten og majoriteten sætter dagsordenen

VOLDSHÅNDBLING

Sidst på året 2006 blev jeg udsat for et voldeligt overgreb fra en beboer, der bed mig meget kraftigt i den ene arm. Overfaldet fandt sted mens jeg var ved at hjælpe beboeren med at få sikkerhedssele på i en taxi. Beboeren skulle befordres i taxi til noget aftenklub aktivitet. Da jeg rakte ind over ham for at få spændt sikkerhedsselen, greb han fat i min arm og hakkede tænderne i. Jeg kan ikke huske hvordan jeg fik ham til at give slip. Om jeg greb fat i håret og skubbede hans hoved bagud, eller klemte ham på næsen. Det gik så hurtigt, at jeg ikke bagefter kunne huske, hvad jeg tænkte på at gøre, og hvad jeg gjorde. Men fri kom jeg. Og taxien kørte med beboeren.

Det var et ret voldsomt bid, og hvis ikke det havde været om vinteren, og jeg havde haft overtøj på, der beskyttede armen, så var der røget en luns af. Han havde ikke bidt hul igennem stoffet på min jakke, men biddet var så voldsomt, at huden sprang i en rød ring, der blødte – og efterfølgende kom der en rød hævelse, hvor han havde bidt.

Jeg var noget forstumlet, men kom indenfor og fandt en kollega, som hjalp med at skrive en skadesanmeldelse. Sådant fungerer det indenfor de områder, når der er sket et overgreb på en medarbejder. Så skal der skrives en skadesanmeldelse, der skal underskrives af både den, der har været udsat for overgrebet, og den kollega der tager snakken og gennemgår hændelsesforløbet, med den der har været udsat for overgrebet.

Men i løbet af aftenen skete der noget, som jeg oplevede som grænseoverskridende. Flere af dem, der havde været på Kamager i længere tid, og kendte den pågældende beboer noget bedre end mig, havde vældig travlt med at forklare mig, at det voldelige overgreb ikke var et udslag af noget negativt. Det var mere fordi, han blev euforisk, når der var noget, han glædede sig over. Så i virkeligheden lå der positive følelser bag. Og det var et eller andet sted også bedre, at det var mig som medarbejder, han havde bidt, i stedet for taxichaufføren. For hvis det var gået ud over en udefrakommende, så kunne der let være kommet en større sag ud af det.

Så på Kamager legaliserede de en grænseoverskridende og voldsom adfærd hos beboerne.

Før jeg blev ansat på Kamager, havde jeg arbejdet på Sundbyvang, hvor et af de steder jeg havde været tilknyttet, var en sikret afdeling med beboere, der var voldsomt udadreagerende. Så jeg havde en del erfaring med voldshåndtering. Og voldshåndtering handler ikke om at legalisere grænseoverskridende og voldsom adfærd – det handler om at håndtere den.

Så jeg hældte kollegaernes forklaringer ind ad det ene øre og ud af det andet. Det var jo da i alt fald ikke okay, at den pågældende beboer bed mig. Hvis andre havde det fint med at blive lemlæstet, ja så måtte de jo om det.

Jeg ventede til beboeren dukkede op igen senere på aftenen, og så måtte jeg se, hvordan jeg kunne tage fat "i nakken på ham".

Da han dukkede op, var han som sædvanlig meget snakkesalig (Det foregik med tegn og fakter, da han kun havde begrænset verbalt sprog) og ivrig efter at vise, at de havde lavet tegninger med tush på hinandens hænder, i den aktivitetsklub han havde tilbragt aftenen i. Så det kom helt af sig selv. Hvordan jeg kunne gribe det an.

Jeg svarede ham, at jeg ikke gad se hans tushtegninger, for jeg havde også en tegning – på min arm – den var rød – og den havde han lavet. Og så trak jeg ærmet op og viste ham min hævede arm med den blodrøde ring, hvor huden var sprængt. Så fik jeg ham til at sige undskyld og love, at han aldrig, aldrig nogensinde måtte bide mig igen, for så blev han alvorlig uvenner med mig, og så gad jeg ikke snakke med ham og høre på hans historier. Det var også slut med at lave sjove ting sammen med mig.

Det virkede som om det var første gang, nogen havde taget så direkte og konkret fat i problemet med hans voldsomme adfærd over medarbejdere og nogle af de andre beboere. For det gjorde stort indtryk på ham. Og han fortalte vidt og bredt til alt og alle om hende medarbejderen (mig), der blev vred, hvis hun blev bidt i armen. Og han døde ikke af det. Tværtimod. Det virkede som om, der gik sport i at lære om rigtigt og forkert, af "hende" (mig), der blev vred, når hun blev bidt i armen. Jeg blev lidt af en yndlingsmedarbejder for ham, som det var det helt store, at få lov til at hjælpe og lave noget sammen med.

BEBOERNES HVERDAGSETIK

I forlængelse af denne voldsepisode kom der også gang i snakken blandt de andre beboere. De gik meget op i, hvad der skete i deres nye hus. De beboere, der var flyttet ind.

Den måde, beboerne holdt møder og snakkede om tingene, foregik ikke efter en plan. Det foregik sådan løbende rundt omkring. Så voldshistorien blev afrundet en aften i køkkenet, hvor jeg var ved at forberede aftensmaden. På Kamager havde de et køkkenpersonale, der lavede forarbejdet til aftensmaden, som vi der arbejdede på afdelingerne så skulle stege / koge / bage færdig. Og konklusionen på vold mod personalet blev fint afrundet af en af de kvindelige beboere: "Vi må ikke banke personalet. Det siger loven." Og det var jo ganske vist.

En anden problemstilling, som jeg også havde oppe at vende med nogle af dem, var, hvordan de behandlede hinanden. De kunne nogle gange godt være noget hårde ved hinanden. En af de kvindelige beboere havde tænkt noget over det, og kom en aften hen og sagde til mig: "Vi må godt drille for sjov". Og ja, det måtte de da gerne. Der var jo ikke noget forkert i at lave skæg, fis og ballade. Ellers blev det da alt for kedeligt. Men man måtte bare ikke drille nogen med noget, de ikke kunne gøre for, så de blev kede af det. Det var ikke sjovt.

Så beboeren på Kamager havde ingen problemer med hverken at forstå og acceptere basal social etik i hverdagen. Tværtimod. De gik meget op i det. Og de var også generelt set nogle

meget følsomme og omsorgsfulde mennesker, der godt kunne blive noget berørt, hvis der var nogen af de andre, der ikke havde det godt eller var kede af det.

AUTORITETEN OG MAJORITETEN SÆTTER DAGSORDENEN

Det er til enhver tid autoriteten og majoriteten, der sætter dagsordenen for den sociale etik, der gør sig gældende indenfor forskellige sociale sammenhænge og miljøer. Og hvis autoriteten og majoriteten er grænseoverskridende i sin sociale etik, så påvirker det alt og alle, der er en del af de pågældende sociale sammenhænge og miljøer.

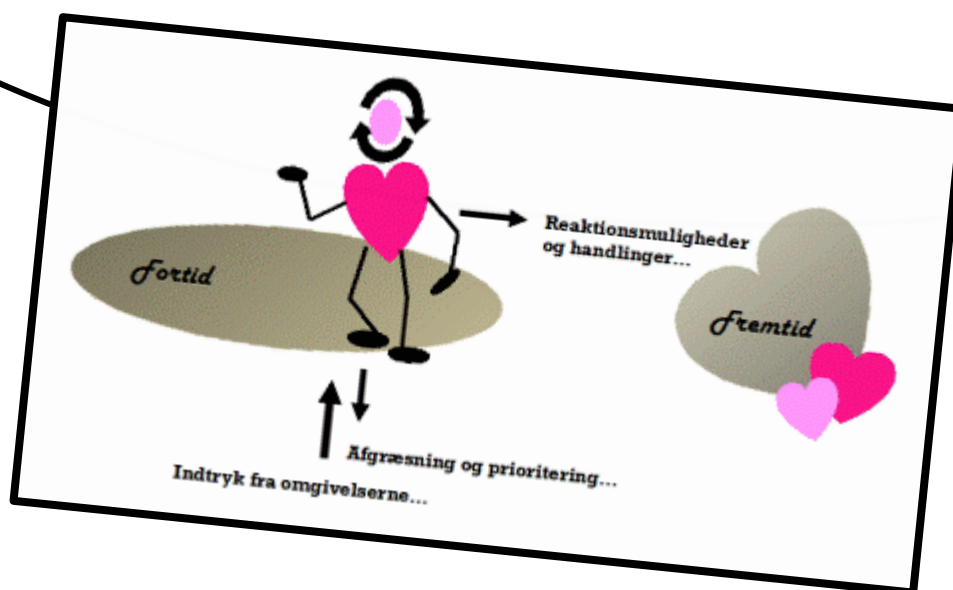
LITTERATUR OG PERSPEKTIV

Per Lorentzen: <http://www.livsverden.dk/eksponenter/lorentzen>

Noter fra temadage med Per Lorentzen: Fra tilskuer til deltager:
<http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/Fra%20tilskuer.pdf>

Specialpædagogik og relationer:

<http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/03/specialpaedagogik-og-relationer/>

B.1.C

Tilbage til bilagets indholdsoversigt

KONKRETE EKSEMPLER FRA PRAKSIS

SOCIAL ETIK OG GRÆNSER I HVERDAGEN

Indhold

- Situationsbetingede og individuelle etiske grænser
- Afgrænsning af ydre påvirkninger og stabilisering af genkendelige "verdensordner"
- "Civilisering" af den medmenneskelige kontakt
- Socialt fællesskab baseret på medarbejdernes egne personlige grænser
- Perspektiv

SITUATIONSBETINGEDE OG INDIVIDUELLE GRÆNSER

Social etik og grænser i hverdagen vil altid være situationsbetinget og individuel – alt efter, hvad der sker. Så det vil aldrig kunne lade sig gøre, at lave et konkret regelsæt for den konkrete adfærd i hverdagspraksis. Det kan kun lade sig gøre at lave etiske retningslinier for at respektere den individuelle integritet.

I det følgende kan du se et par konkrete eksempler til illustration af, hvor forskelligt de etiske grænser skal håndteres i den praktiske hverdag.

AFGRÆNSNING AF YDRE PÅVIRKNINGER OG STABILISERING AF GENKENDELIGE "VERDENSORDNER"

På det ene af de steder jeg var tilknyttet på Sundbyvang, var beboerne voldsomt udadreagerende, og skulle derfor helst beskyttes mod alt for mange ydre indtryk, der kunne få "filmen" til at knække for dem.

På en nattevagt, var det en ny vikar, der var på arbejde sammen med mig. Det var som udgangspunkt en aftale, at nye vikarer først skulle lære beboerne at kende på nogle dagvagter, hvor der var flere medarbejdere på job, inden de kom over på nattevagter, hvor vi stod mere alene med beboerne. Men det var åbenbart glippet i det her tilfælde. Det skete med jævne mellemrum, at der var nogen, der fik det forkerte ben ind ad døren. Jeg havde selv den tilgang til nye medarbejdere, at de fik en instruktion i, hvordan de skulle forholde sig til beboerne, og hvis de var usikre eller i tvivl, så måtte de sige til. Men denne unge mand, der var på vagt med mig den nat, var sikker på sit. Og det var jo også helt fint med mig.

På et tidspunkt blev der en højlydt råben ovre fra den gang, hvor den unge mand befandt sig. En af beboerne havde mistet grebet fuldstændigt og var voldsomt "oppe at køre". Jeg gik derover og bad den unge vikar om at komme væk. Han stod og råbte og "skændtes" med beboeren. Man skændes ikke med mennesker, der har en intellektuel evne til bevidst logisk erkendelse på niveau med børn på 2 år. Dem beroliger man, ellers "vælter de helt omkuld".

Det her var den eneste gang, jeg oplevede, at stå alene med en beboer, der var kørt helt ud i tovene. Normalt fik det aldrig lov til at køre helt af sporet. Men det skete.

Den måde, man arbejder adfærdsstabiliserende med mennesker, der er meget påvirkelige overfor ydre indtryk, er ved at fastholde, den virkelighed de kender, ved at agere "anker".

Princippet i det er ret enkelt. Det svære består i, at man er nødt til at kende beboeren og beboerens trygge "virkelighedsbillede" utrolig godt, for at være i stand til at arbejde på denne måde. Og så skal man selvfølgelig og helst have en god fysisk / kondition og et stort mentalt overskud.

Det adfærdsstabiliserende bestod af tre ting: Medicin til at tage "toppen" af den psykotiske tilstand (Indenfor disse områder har man normalt en vanlig daglig medicinering, og noget reservemedicin til brug i de tilfælde, hvor tingene "skrider"), mad (Mad og mæthedsfornemmelse kan også have en beroligende virkning), og så var det ellers "bare" at spille "filmen" af genkendelige ting: Syng sange, finde nogle af beboerens ting frem og snakke om dem, samtidig med at man beskyttede sig selv mod slag fra den voldsomt urolige beboer, der styrtede råbende op og ned af gangen og hamrede løs på døre og inventar – ved at bevæge og flytte sig – og undgå at blive "fanget" og klemt op i en krog. På de sikrede bosteder brugte vi overfaldsalarmer, når vi var alene med beboerne. Så vi kunne tilkalde hjælp fra nattevagterne på de andre bosteder, hvis vi blev "fanget på det forkerte ben" – og blev udsat for et overfald, som vi ikke selv kunne takle og gøre os fri af.

Så social etik og grænser kan i nogle tilfælde bestå i at afgrænse ydre påvirkninger, og indrette en hverdag med et for beboeren genkendeligt "virkelighedsbillede" i form af sang, musik, billeder og individuelt tilrettelagte "passende" aktiviteter, hvor man hele tiden arbejder på at udvide "råderummet" for ydre påvirkninger, som beboeren er i stand til at kapere og forholde sig til.

"CIVILISERING" AF DEN MEDMENNESKELIG KONTAKT

Nogle af de lidt ældre beboere på Sundbyvang, var fra en tid, hvor det var utrolig skamfuldt at få et alvorligt handicappet barn: En "vanskabning". Og det var ikke alle, der havde ressourcer til selv at tage sig af et barn, som omgivelserne så skævt til. Så der var nogle, der valgte at aflevere barnet til en institution og brød kontakten til det. Så der var nogle af de lidt ældre beboere, der aldrig havde haft en barndom, hvor de havde fået den basale tætte medmenneskelige kontakt i de første leveår. De virkede lidt som forsømte spædbørn, hvor hvem civiliseret medmenneskelig kontakt var helt fremmed for dem. Det var tydelig at mærke forskel på, hvem der havde boet hos deres forældre de første år og havde eller havde haft en form for kontakt med deres familier, og hvem, der ikke havde.

En af de beboere, jeg mødte på, var en af dem, der ikke havde haft den basale medmenneskelige kontakt i de første leveår. Hun havde udviklet en selvdestruktiv adfærd, der bestod i at hamre hovedet mod væggen.

Der blev over tid gjort meget forskelligt for at berolige de mennesker, for hvem den menneskelige kontakt i hverdagen var en hurdle, de skulle overvinde i en sen alder. Da man i sin tid byggede Sundbyvang, var svømmebassiner med lunt vand, noget af det man startede på i arbejdet med de mest forsømte mennesker. Ophold i svømmebassiner med lunt vand, havde i en del tilfælde en afslappende og beroligende virkning.

Jeg nåede en hel del i arbejde med den beboer, der havde udviklet en selvdestruktiv adfærd, der bestod i at hamre hovedet mod væggen. Jeg startede med at lægge hånden på panden af hende og afbøde slaget – når jeg kunne komme til det. Over tid vænnede hun sig så meget til menneskelig fysisk kontakt som erstatning for at hamre hovedet ind i væggen, at et fast knus,

hvor jeg kunne holde om hende, også var noget hun kunne "tåle". Det, det primært handlede om, i arbejdet med de beboere, hvor den normale medmenneskelige kontakt havde svigtet i barndommen, var at vænne dem så meget til normal civiliseret social kontakt med mennesker, at den basale konkrete hjælp i hverdagen, som de havde brug for, kunne foregå uproblematisk – uden at de reagerede voldsomt.

Og i det arbejde handlede det mest om selv at være et civiliseret menneske, der havde overskuddet til at forholde sig til og reagere menneskeligt civiliseret på de voldsomme reaktioner, der kom fra de noget hårdt prøvede og forsømte mennesker – så de kunne vænne sig til og selv udvikle et socialt civiliseret adfærdsmønster overfor andre mennesker.

SOCIALT FÆLLESSKAB BASERET PÅ MEDARBEJDERNES EGNE PERSONLIGE GRÆNSER

Da jeg startede som vikar på Sundbyvang, var der en af beboerne, der "koblede sig på mig". Hun fulgte mig i tykt og tyndt, når jeg var på arbejde. Det foregik meget fredsommeligt. Hun fulgte mig bare, og når jeg lavede forskellige ting, så holdt hun sig bare i nærheden, og sad og "summede" i sin egen verden, og så ud til at have det sjovt med sig selv. Hvad der foregik i hovedet på hende? Ja – det vides jo ikke. Det vides jo ikke, hvad der foregår i hovedet på mennesker, der ikke har noget sprog, så de kan fortælle det!

I en periode var det åbenbart ret interessant at studere øjne. Hun var ikke ret stor af statur, selvom hun var voksen. Når jeg sad ned, kunne hun finde på at komme og sætte sit ansigt helt op mod mit, og kikkede mig ind i øjnene mens hun skiftevis lukkede og åbnede øjnene. Jeg gjorde det samme. Det fik hun åbenbart et interessant studie ud af. I en periode. Derefter var det andre ting, der var interessante at studere.

Normalt måtte beboerne ikke komme i køkkenet ude på Sundbyvang. Jeg gjorde dog et undtagelsestilfælde med min "følgesvend". Hun gjorde ikke noget anarkistisk, når hun var sammen med mig. Sad bare på en taburet i nærheden, og "summede med lukkede øjne i sin egen verden", og havde det tilsyneladende meget sjovt med det. Jeg var en af dem, som der godt kunne ryge en del smagsprøver i munden på, når jeg havde køkkentjansen. Min "følgesvend" havde det ganske fint med at dele den interesse med mig, når jeg stod og forberedte frokost. Så vi hyggede os, mens der røg smagsprøver på lækkert pålæg i munden på os.

Hun havde også en anden lille sjov idé. Hver gang hun skulle noget, på toilettet, i seng efter at have børstet tænder og andre ting. Så kom hun og spurgte mig om det var ok. (Det forgik med tegn til tale, for hun havde ikke noget verbalt sprog). Også selvom det var andre, der havde hjulpet med tandbørstning, og hvad hun ellers havde brug for praktisk hjælp til. Så det gav hende åbenbart et eller andet rent tryghedsmæssigt, at hun fik min opmærksomhed og bekræftelse på, at jeg vidste, hvad hun lavede.

En dag jeg var ude at gå tur sammen med hende, mødte vi en, der åbenbart var medarbejder på det dagtilbud, hvor beboeren kom i hverdagene. Sådan præsenterede hun sig, hende vi mødte. Hun stoppe op, og lød lidt forbavset: Hvor ser hun glad ud.

Og ja – det gjorde de jo. Så glade ud. Beboerne. Når de var sammen med mig. Hvordan de så ud på andre tidspunkter. Ja – det ved jeg jo ikke. Jeg så dem jo kun, når jeg var sammen med dem.

På temadagene med Per Lorentzen, der var et fællesarrangement for flere af Københavns kommunes bosteder, var der en af deltagerne, der spurgte: Hvilke grænser skal vi så sætte overfor beboerne i hverdagen? (Det at give slip på de stereotype adfærdsregulerende regler,

virkede på mange som det samme som mangel på grænser.) Hertil svarede Per Lorentzen: Dine egne!

Han burde nok have tilføjet: Under forudsætning af, at du er et normalt udviklet civiliseret voksent menneske med et sundt ego, der ikke har en masse virkelighedsforstyrrede illusioner om, hvad mennesket er for en størrelse.

Så havde det passet noget bedre.

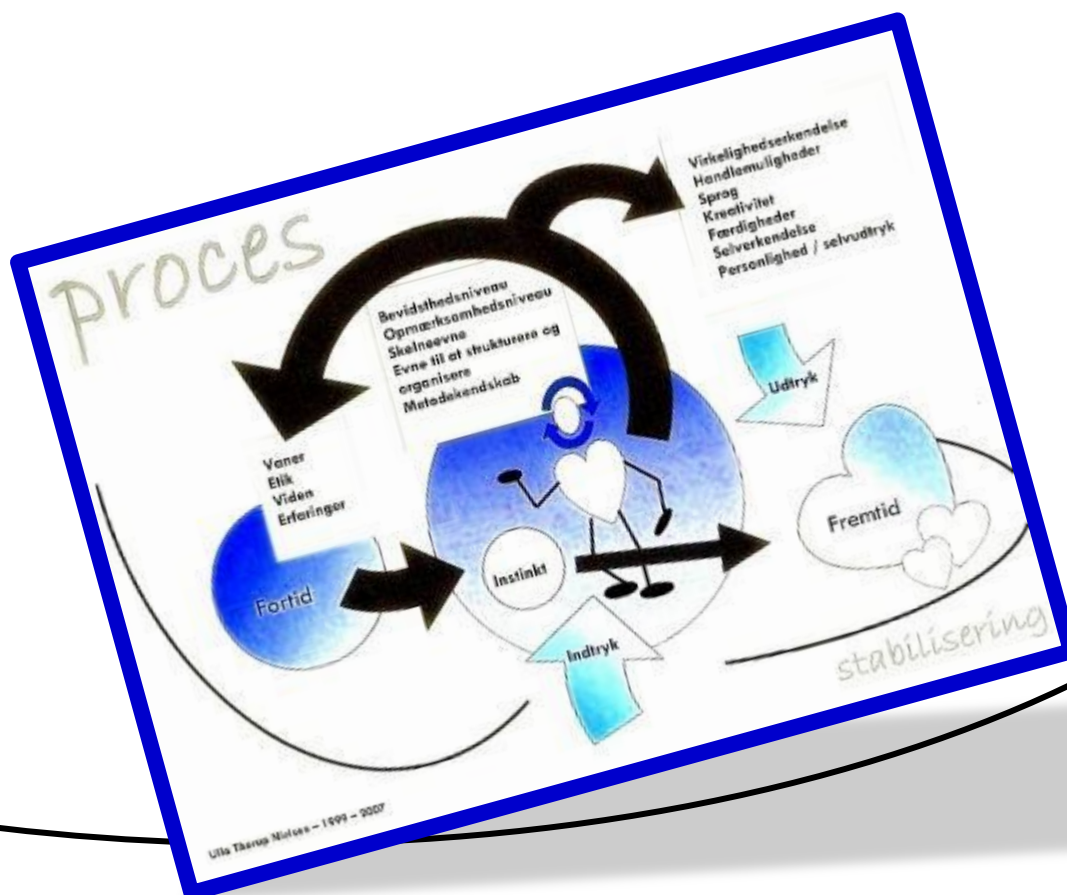
LITTERATUR OG PERSPEKTIV

Per Lorentzen: <http://www.livsverden.dk/eksponenter/lorentzen>

Noter fra temadage med Per Lorentzen: Fra tilskuer til deltager: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/Fra%20tilskuer.pdf>

Stereotype identiteter og mangesidede personligheder: <http://fagogsamfund.utni.dk/samfund/2014/03/stereotype-identiteter-og-mangesidede-personligheder/>

Specialpædagogik og relationer: <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/03/specialpaedagogik-og-relationer/>

B.1.d

Tilbage til bilagets indholdsoversigt

KONKRETE EKSEMPLER FRA PRAKSIS

FIKTIVT KONSTRUERERE PARALLELVERDNER

Og så har vi den klassiske, der karakteriserer stort set alle marginaliserede grupper og områder.

Indenfor mange områder er der brug for en vis grad af specielt tilrettelagte aktiviteter for afgrænsede målgrupper, og tilsvarende også en vis grad af specialprodukter, der er målrettet en begrænset gruppe. Men så sker der ofte det, at i kølvandet på det reelle behov for udvikling af specialiserede tilbud og produkter, så kan der opnå en hel verdensorden af specialiserede tilbud på alle områder af livet. Også på de punkter, hvor der reelt ikke er behov for det – fordi de tilbud og produkter allerede findes på det generelle marked.

Et konkret eksempel.

Mange beboere på bostederne havde nogle kalendersystemer med fotos på deres værelser, så de kunne holde styr på deres aktivitetsplaner. Det var lidt forskelligt, hvad der kunne bruges til at lave de kalendersystemer, alt efter hvilket sprog beboeren var i stand til at forstå. Whiteboard til magnetophæng af billeder med symboler på forskellige aktiviteter var en af mulighederne. På det generelle marked fandtes og findes der et væld af denne type kalendersystemer i mange forskellige udformninger og prisklasser. På det specialiserede område fandtes der også en variant af en Whiteboard kalender, der så hed noget specielt. Jeg skulle på et tidspunkt finde på noget til en beboer, og blev internt præsenteret for dette noget dyrere specialiserede produkt.

En Whiteboard med streger til markering af et ugeskema kunne man (dengang) få for under et par hundrede, hvis man købte Whiteboarden i et lokalt supermarked, og selv lavede stregerne med en tush eller farvet tape. Hvis man skulle købe det som specialprodukt til udviklingshæmmede, så kostede den et par tusinde.

Så prisforskellen var markant.

Som medarbejder på bostederne havde man også et ansvar for at hjælpe beboerne med at økonomisere med deres penge, så de ikke fik købt sig fattige i nogle få ting, og stod og manglede til alt mulig andet. Mange af dem levede for en pension, og ville også gerne have råd til nogle af "de små ting i hverdagen", så som biograffure, en kop kaffe på en café når de var på indkøbstur, en is når de var ude at gå i sommervarmen – og tilsvarende.

Man skal aldrig gøre mennesker mere specialiserede end højst nødvendigt. Om ikke andet – så af økonomiske grunde. Hvilket for mennesker med små og mellemstore indkomster – også kan være en ret væsentlig grund.

APPENDIKS

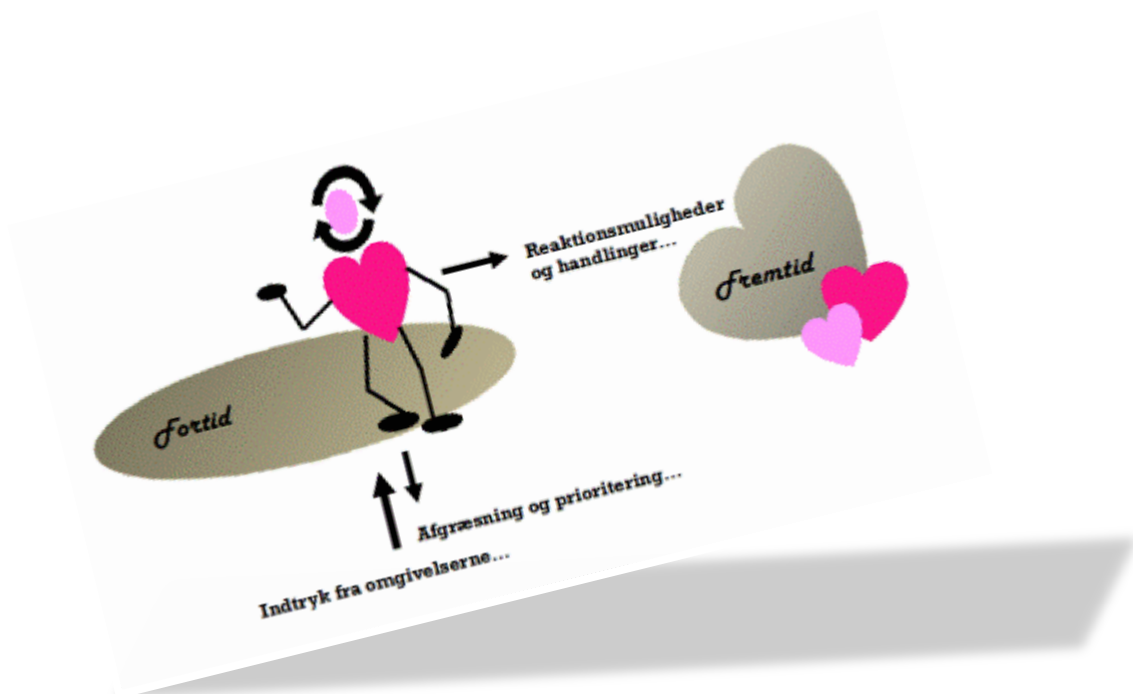
1

[Tilbage til hovedmenu](#)

OM MIG

Om mig

- [Et resumé](#): Kulturel Ligestilling, Ledelse & Tværfaglig Praksisetik – Projektledelse, Logistik, Dokumentation & Analyse, Komplekse udredninger, kommunikation og undervisning / oplæring
- Undervisningsforløb
- Komplekse udredninger
- [Spor...](#)

OM MIG – ET RESUMÉ

KULTUREL LIGESTILLING, LEDELSE & TVÆRFAGLIG PRAKSISSETIK – PROJEKTLEDELSE, LOGISTIK, DOKUMENTATION & ANALYSE, KOMPLEKSE UDREDNINGER, KOMMUNIKATION OG UNDERVISNING / OPLÆRING **Hvad er sprog, kaos og sammenhængskraft?**

Min personlige styrke er en god organisationsforståelse, social forståelse – og gode evner for kommunikation og samarbejde baseret på ligeværdig dialog på tværs af traditionelle sociale skel og grupperinger. Hvilket blandet andet giver mig en god social omstillingsevne.

Jeg har en akademisk kombinationsuddannelse bestående af: En grunduddannelse i offentlig planlægning fra ingeniørstudiet på Aalborg Universitet, suppleret med kommunikation, projektledelse og pædagogik – under åben uddannelse – fra henholdsvis Århus Universitet, DTU og KUA.

Min akademiske uddannelse har jeg løbende suppleret med en række praktisk rettede kurser, indenfor blandt andet psykologi, personlig ledelse, sprog, kommunikation og IT – alt efter, hvad der har været behov for i relation til de problemstillinger, som jeg har mødt på og været nødt til at finde løsninger på.

Min praktiske erfaringsbaggrund spænder bredt. Jeg har erfaring med tværfagligt samarbejde, koordinering, logistik og videndeling inden for det centralpolitiske arbejdsområde, minoritetsområdet, døgninstitutionsområdet og området for turisme. Herunder blandt andet erfaring med implementering af nye procedurer for videndeling, og ledelseserfaring med projektkoordinering, ansættelsessamtaler og introduktion og oplæring af nye medarbejdere.

Jeg har en høj IQ / bevidsthedsniveau – og har dermed den analytiske evne til at se mønstre i det komplekse, danne overblik og definere strukturer – og kan forholde mig til flere forskellige synsvinkler på en gang.

(Konkrete eksempler: **Hvad repræsenterer det sociale grundlag for mental og åndelig frihed i det tværkulturelle samfund?**: <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/05/hvad-repraesenterer-det-sociale-grundlag-for-mental-og-aandelig-frihed-i-det-tvaerkulturelle-samfund/>; **Kognitiv læring, Individuel integritet & Fremtiden psykiatri?**: <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/06/kognitiv-laering-individuel-integritet-fremtidens-psykiatri/>; **Specialpædagogik og arbejdsmiljø på bostederne 2002 – 2007**: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/projekt/specialpaedagogik-og-arbejdsmiljoe-paa-bostederne-2002-2007-ullatn.pdf>; **Udredning, definition og implementering af begrebet tilgængelighed CLH (1994-95)**: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/clh-anbefaling-ullatn.pdf>)
(Uddybende beskrivelse: **Komplekse udredninger**: <http://utni.dk/dialogogopgave/pdf/Komplekse-udredninger.pdf>)

Jeg har mange års træning i at stabilisere de mellem menneskelige relationer i personligt turbulente, ustabile og kaotiske situationer – ved at give individuel personlig sparring / coach til træning i personlig ledelse. Min træning har blandt andet omfattet det specialpædagogiske område.

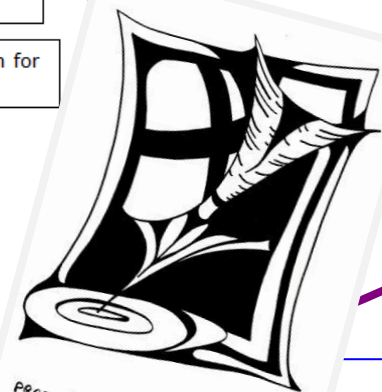
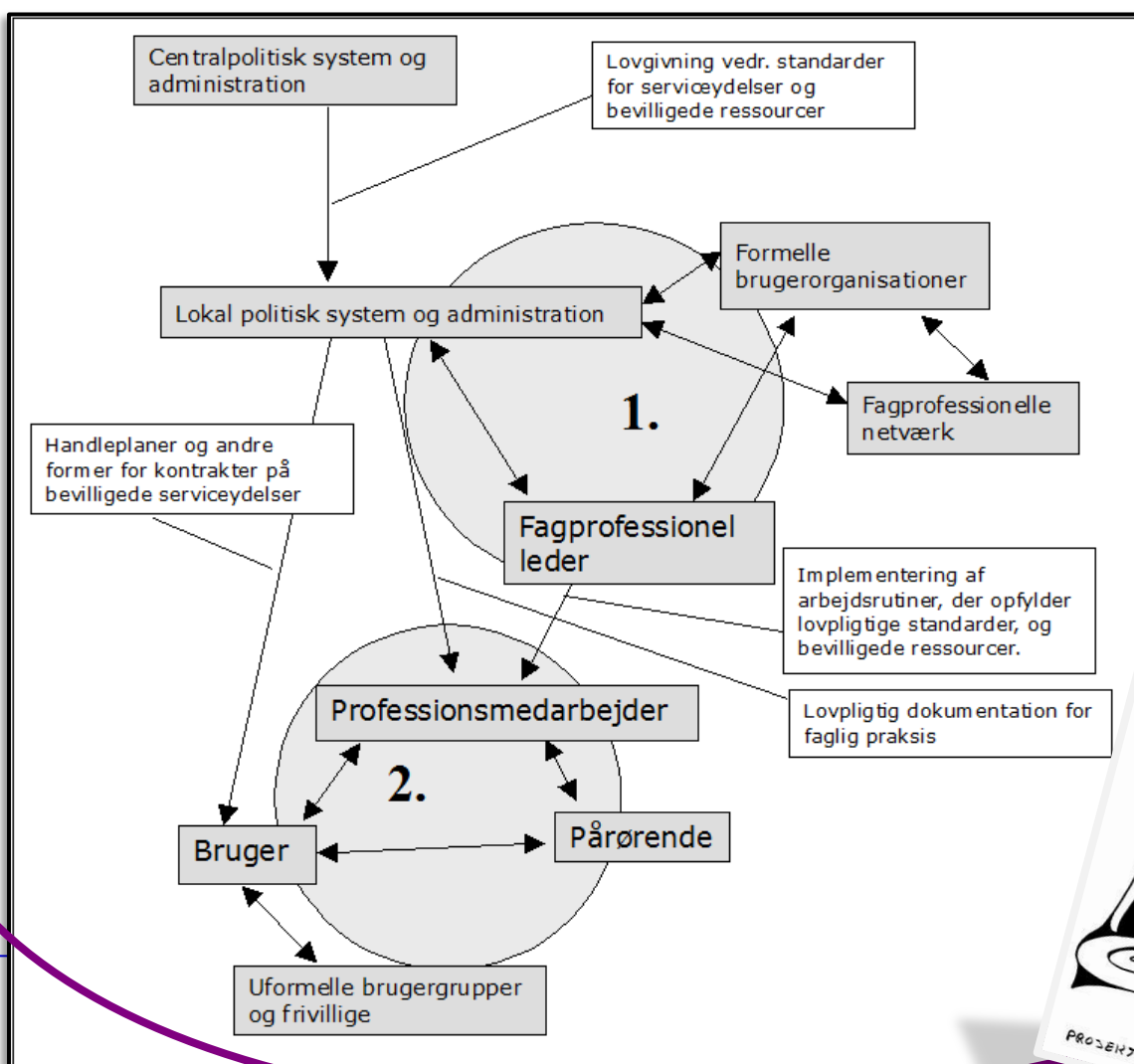
(Uddybende beskrivelser: **Kaospilens ABC**: <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/laering/kaospilens-ABC-ullatn.pdf>;

Relationskunst på "formel": <http://utni.dk/fagogsamfund/pdf/laering/relationskunst-paa-formel-ullatn.pdf>; **Den etiske grænse mellem det jordiske og det mentale / åndelige?:** <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/05/den-etiske-graense-mellem-det-jordiske-og-det-mentale-aandelige/>).

Som aktiv debattør, skribent, alsidig bloglæser og kommentator har jeg træning i at se, definere og beskrive de overordnede sammenhænge og konfliktområder indenfor tværkulturelle problemstillinger, som: Religion, tro, kulturdannelse, social marginalisering, minoritetsdannelse, social sammenhængskraft og sammenhængen mellem menneskesyn og sundhedsprofiler.

(Konkrete eksempler: **Centrale problematikker ved religiøse forandringsprocesser (2010-14):** <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2014/09/centrale-problematikker-ved-religioese-forandringsprocesser/>; **Koordinerende krykker & Fællessproglige referencer: Opfølgning og koordinering:** <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/05/koordinerende-krykker-faellessproglige-referencer-opfoelgning-og-koordinering/>; **Koordinerende krykker & Fællessproglige referencer: Hjernens lagerstyring og hukommelses kapacitet:** <http://fagogsamfund.utni.dk/fag/2015/05/koordinerende-krykker-faellessproglige-referencer-hjernens-lagerstyring-og-hukommelses-kapacitet/>).

Mine kreative færdigheder og interesser har jeg dyrket og udviklet løbende – fra barn af.

PROJEKTLEDER 200X
UTN
5/2000

UNDERVISNINGSFORLØB

Metodiske styringsredskaber i en omskiftelig verden...

I en omskiftelig og fragmenteret verden, bliver kravene til den enkeltes evne til at styre, organisere og omstille sig – større og større...

Fra kaos til opgave – Projektarbejdsformen som metodisk redskab til opgavekonkretisering...

Projektarbejdsformen vinder mere og mere indpas indenfor flere og flere arbejdsområder. Projekter er karakteriseret ved, at de tager udgangspunkt i løsningen af en afgrænset problemstilling.

Projektarbejdsformen kan bruges til mange forskellige former for opgaver: Analyse og udredninger, events, konferencer, opstart af nye arbejdsfelter og praktisk opgaveløsning på enkeltstående opgaver, der ikke indgår i de daglige rutiner.

Uddybende beskrivelse: <http://utni.dk/dialogogopgave/pdf/UV-fra-kaos-til-opgave.pdf>

Stabiliserende forankringsteknikker – Personlig ledelse ved omstillings- og forandringsprocesser...

Oplevelsernes historik og udviklingen af det unikke sproglige univers er vores livs stabiliserende røde tråd, som vi kan trække på ved opstillings- og forandringsprocesser.

Jo bedre vi kan definere og beskrive vores oplevelsernes historik og vores unikke sproglige univers, jo lettere har vi ved at fastholde den personlige stabilitet ved ydre forandringer og omskifteligheder.

Uddybende beskrivelse: <http://utni.dk/dialogogopgave/pdf/UV-stabiliserende-forankringsteknikker.pdf>

Aftale om undervisningsforløb...

Er du interesseret? Så kontakt mig venligt for nærmere aftale på min hjemmeside: <http://dialogogopgave.utni.dk>,

Venlig hilsen

Ulla Thorup Nielsen

November 2014

KOMPLEKSE UDREDNINGER

Den gode dialog om fælles opgave og problemstilling...

Ligeværdig dialog omkring fælles opgaver og problemstillinger kræver en fælles dagsorden, der står i et realistisk forhold til variationen af forskellige synsvinkler og interesser omkring en problemstilling...

Arbejdsmetoder og samarbejde...

De arbejdsmetoder, jeg kan trække på ved udredninger, er en kombination af research, analyser i form af interview- og spørgeskemaundersøgelser, mødeaktiviteter – og koordinerende opfølgning på de ideer og informationer, der kommer fra de involverede samarbejdspartnere på opgaven.

Mere information og aftale om opgaveløsning...

Læs mere om komplekse udredninger: Komplekse udredninger – Udvikling af det tværgående dialoggrundlag:

<http://utni.dk/dialogogopgave/pdf/Komplekse-udredninger.pdf>

Har du en problemstilling, som du ønsker at få en udredning af, så kontakt mig venligt på min hjemmeside: <http://dialogogopgave.utni.dk>,

Det konkrete arbejde med udredninger afhænger af den konkrete problemstilling, samarbejdspartnere og hvilke ressourcer, der er til rådighed.

Venlig hilsen

Ulla Thorup Nielsen

Juli 2014

SPOR...

Spor – i sandet...

Fødder – der har sat aftryk...

Hvis?

En på sin vej gennem verden – og livet...

En med en historie...

Et cigaretskod ved fortovskanten...

En har røget – og er blevet færdig med at ryge – lige her...

En på vej gennem verden – og livet...

En med en historie...

En krøllet indkøbsseddel i bunden af indkøbskurven – i den lokale Netto...

Mælk, agurk, ost, rugbrød – og to dåseøl...

En har haft brug for – mælk, agurk, ost, rugbrød – og to dåseøl...

En på vej gennem verden – og livet...

En med en historie...

Spor...

Fodaftryk i sandet...

Et cigaretskod ved fortovskanten...

En krøllet indkøbsseddel i bunden af indkøbskurven – i den lokale Netto...

Spor – af nogen på vej gennem verden – og livet...

Nogen med en historie...

Det mentale / åndelige /
spirituelle / kreative
univers...

Sprog, sociale strukturer
og etik...

Den fysiske og materielle
virkelighed...

Overensstemmelse /
balance = personlig
trivsel...

Fortid

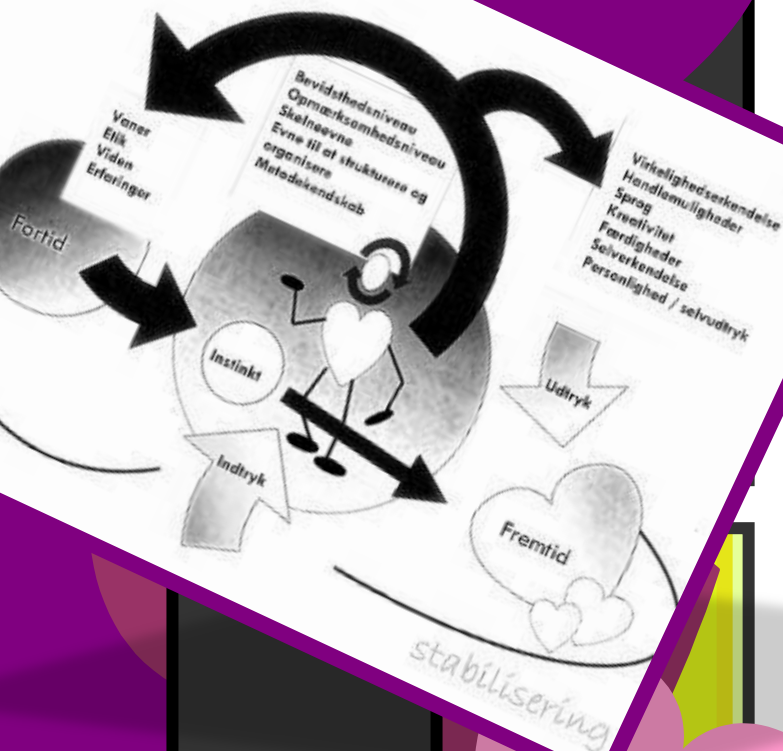
Reaktion
og handling

Afgrensning og
prioritering

Indtryk fra omgivelserne...

Proces

Ulla Thorup Nielsen - 1999 - 2007

Ulla Thorup Nielsen

<http://fagogsamfund.utni.dk>

